

Vejrumbro Fri
Ledelsesberetning for 2018
Generalforsamling 4. april 2019
Skrevet af Skoleleder Allan Boeskov

Der er nogle formelle krav og uskrevne regler ift. til, hvad en ledelsesberetning skal indeholde. Der er noget med årets gang, økonomi, personale osv. Og det har jeg tænkt mig at skide højt og flot på!
☺ Nej, det har jeg naturligvis ikke, men...

Det er lige gået op for mig, at jeg har 10 normale skoledage tilbage på Vejrumbro Fri. Det vil sige 10 almindelige dage sammen med børnene og medarbejderne. Det vil sige 10 morgensange. Og 3 fredagsange. Herunder den sidste, der er den 26. april, som bliver en lidt udvidet udgave, og hvor I alle sammen er velkomne til at komme og synge med på nogle af mine yndlingsange. 10 morgensange er ikke meget, når jeg har et sted mellem 800 og 900. Og 3 fredagsange er heller ikke meget, når jeg har lavet omkring 150.

Så jeg skal nok komme omkring det rent formelle i min beretning. Og jeg skal nok berøre år 2018, som beretningen egentlig handler om. Men jeg vil lægge min primære energi i at sige noget lidt mere generelt.

Og så lige en lille omvej:

For nogle år siden var der et tv-program, der hed ”Vis mig dit køleskab”. Finten var, at kendte danskere for åben skærm viste tv-værten sit køleskab. Og så skulle – i første sæson – kokken Henrik Boserup og værten Pernille Aalund fortælle, hvad man kunne sige om dette kendte menneske på baggrund af, hvad der var i køleskabet. Jeg ved ikke, om programmet findes endnu.

Men jeg ved, at der stadig kører et program, der hedder ”Kender du typen”, hvor den folkekære radio- og tv-vært Mads Steffensen fører livsstilseksperter rundt i kendte menneskers hjem. Og på den baggrund skal eksperterne dels sige noget om den type, der bor i hjemmet, dels gætte hvilket kendt menneske det er.

Der findes sikkert mange flere af den slags programmer.

Men nu vil jeg indføre et helt andet program; nemlig *Vis mig dit toilet*.

Det her er der fuld evidens for: Det er nemlig sådan, at man – ene og alene ved at kigge på toiletterne – kan få et ret præcist billede af, hvordan en institution er. Men det gælder kun for små institutioner, der har friskole, fribørnehave og frivuggestue under samme tag. Og som ligger i Midtjylland. Lidt uden for en større by. Hvori der er en domkirke. Og en landsret. Så det gælder altså for VF. ☺

Her kommer så et slideshow med billeder af alle toiletter på Vejrumbro Fri (se bilag). Hertil knytter jeg nogle kommentarer, som står som punktform nedenfor:

Vuggestue:

- Lille
 - Vi har de helt små børn. Og kan passe dem helt fra institutionsstart.
 - Sødt.
 - Gennemgående børneliv.
- Nyt
 - 3,5 år siden, vi åbnede vuggestue.
 - Fornyelse og nytænkning.
- Lavet af forældre
 - Kolossal opbakning.
 - Endda fra folk, der ikke selv havde børn i vuggestue.
- Puslebordet er et ombygget hæve-/sænkebord, der stod i kælderens
 - Altid tænke alternative og kreative løsninger
 - Sparsommelig.

Børnehave

- Lidt større
 - Kontinuitet: Når børnene bliver lidt større, skal de benytte større toiletter
 - Bedre, tryggere og mere glidende overgang findes ikke
- Billeder på væggen
 - Nogen kerer sig faktisk om, at det skal være et hyggeligt og rart rum og ikke bare koldt og institutionelt
- Dørene er altid åbne – også når børnene laver pølser
 - Ultimativ tryghed
- Vaske hænder-sang
 - Vi vasker hænder i børnehøjde: Leger det ind
- Pølseknap
 - Kreativt påfund af pedellen

Skole

- Pænt og ordentligt. Men kunne godt være renere
 - Kræfterne prioriteres til nærvær med børnene
 - Skolelederen tjekker og skrubber dem hver dag: På VF er ingen er for fine til noget
- Et til drenge, ét til piger og ét til begge parter i midten
 - Siger noget om ånden på VF: Der er noget for enhver smag: Til kun drenge, til kun piger og til dem, hvor det ikke rigtig betyder noget
 - Ikke svenske tilstande med ”hen”.
 - Men heller ikke stereotyp kønsopdelt
- Ingen graffiti!
 - Har nogen af jer set et toilet på en anden skole?
 - Fuldt af ukvemsord og obskøne tegninger
 - Selv børnene værner om det, der er fælles for os.
- Drengenes toilet i hulerne
 - Det har jeg ingen evidens for
 - Men jeg vil næsten håbe, at de benytter det.

Personale

- Et enkelt toilet
 - Brokker sig engang imellem
 - Men affinder sig dog med det
- Klap-puslebord
 - Da der var næsten 40 børn i børnehaven (før vuggestuen), skulle der være en pusleplads til de mindste: På personaletoiletet
 - Flexibilitet og vi finder ud af det-ånd = VF-ånd
- Digte på væggen
 - Som man kan kigge på, mens man (som mand) tisser, eller når man pusler
 - Fx disse ord af Halfdan Rasmussen, som handler om at lade børnene udvikle sig gennem leg og trivsel = VF-værdier: Trivsel, udvikling og fællesskab
- Og de her billeder, som børnene så kan kigge på, mens de bliver puslet
 - Børnene bliver aldrig glemt
 - Der bliver aldrig truffet nogle beslutninger, hvor børnene ikke er centrale
- Her er personale-panodilerne
 - Der er ikke flere
 - Ingen har brokket sig
 - Personalet løber ofte meget stærkt og må tage en pille for at holde til det
 - Jeg har købt nye forsyninger i dag

Personale, ”det hemmelige”

- Der er faktisk et personaletoilet mere
- Et, som børnene ikke må benytte
- Der er lavet aftale om rengøring og skift af papirhåndklæder mv.
- Men personalet vil ikke benytte det
 - De vil nemlig hellere brokke sig over, at der kun er ét personaletoilet
 - Dér fik I den 😊

Skoleleder

- Skolelederen har sit eget toilet
 - Der er ikke mange frynsegoder ved at være skoleleder
 - Men toiletet er ét af dem. Og det har jeg holdt fast i som mit eget – dels så jeg ikke skulle have personale rendende på mit kontor konstant – dels så jeg ikke skal gøre rent efter personalet ... det er rigeligt at gøre rent efter børnene
- Toiletbørsten, spanden og duftfriskeren har jeg med hjemmefra
 - Tja, det er typisk VF, at man bare finder løsninger
 - Det gælder også for mig
- Det er ret beskidt
 - Der er ingen andre end mit selv til at gøre det rent. Igen: Her på VF er der ingen, der er for fine til noget
 - Der er nok at se til som skoleleder – så toiletrengøringen bliver ofte nedprioriteret
- Sæbedispenseren har aldrig virket
 - Jeg har selv købt én
 - Jeg har aldrig taget mig sammen til at få den fixet, selvom jeg er sikker på, at John kunne gøre det på 2 minutter
 - Jeg har også hængepartier... 😊 (Det vil I opdage fra 1. maj og frem.)

Og så til det lidt mere formelle, som jeg lovede også at komme omkring.

Økonomi

Efter to år med underskud er det endelig lykkedes at vende dette til et overskud på 109.000 kr. Jeg vil ikke sige så meget om det. Men dog påpege, at det som bekendt er bestyrelsen, der er endeligt økonomisk ansvarlige (ikke at de kan blive stillet til regnskab personligt). Og det har – af gode grunde – været bestyrelsen meget magtpåliggende at komme ud af 2018 med et overskud. Derfor har bestyrelsen fulgt den økonomiske udvikling med meget tæt med hyppige budgetopfølgninger og drøftelser af, hvordan vi kunne holde det budgetlagte overskud. Det har været en god tryghed for Maja og mig, at der har siddet en bestyrelse, der så kompetent og ansvarligt har siddet på pengekasen. Tak for det! ☺

Personale

Jeg vil lige give et kort rids over, hvem vi på personalefronten har sagt farvel og goddag til i 2018.

Farvel.

Vi har sagt farvel til en enkelt fastansat medarbejder i 2018. Derudover har der været nogle langtidsansatte vikarer, som jeg gerne vil nævne:

- Maj: Max Funder Jeppesen, pædagogmedhjælper, fastansat. Max har arbejdet med primær tilknytning i børnehaven og lidt timer i vuggestuen siden august 2016. Max opsagde sin stilling, da han havde fundet et arbejde tættere på sit hjem.
- Maj: Sonja Villekjær, pædagogmedhjælper. Har arbejdet i børnehave og vuggestue i godt et år – først som tilkaldevikar og senere med fast skema.
- Juni: Susanne Frederiksen, lærer. Har arbejdet som vikar gennem to år. Senest i et fast vikariat i skoleåret 2017/18 med ansvar for blandt engelsk og musik.
- November: Farvel eller på gensyn til Louise Udholm Kallestrup, pædagog i vuggestuen. Louise nedkom i december med en lille pige, en lille Anna. Louise forventes tilbage til december i år.

Goddag:

Vi har til gengæld sagt goddag til tre fastansatte medarbejdere:

- Januar: Gweneth Greenwood, pædagog i børnehaven. Sidenhen har vi så grundet personalereduktion være nødsaget til at opsigte Gweneth igen.
- August: Tomas Larsen, lærer. Tomas kom lige ind fra højre som nyuddannet lærer med masser af livserfaring. Tomas har med stort engagement taget ansvar for musikundervisningen, en stor del af engelskundervisningen samt matematik i de større klasser.
- September: Helle Villekjær, pædagogmedhjælper. Helle var ikke noget ubeskrevet blad, for hun havde arbejdet som vikar siden marts. Og det jo heller ikke lang tid at tilbyde Helle den faste stilling ... selvom først hun skulle igennem hele ansættelsesproceduren, så vi var sikre på, at vi fik den bedste. Og det fik vi.

Derudover har vi sagt goddag til en enkelt langtidsansat vikar:

- December: Jane Bitsch, pædagog, vikar for Louise, der er på barsel. Jane har med stort overblik har kastet sig over det pædagogiske arbejde i vuggestue og børnehave samt sprogundervisning i både børnehave og skole. Vi beholder Jane, indtil Louise er tilbage.

År 2018

Og så skal jeg sige noget om år 2018 som helhed. Det bliver helt kort.

Jeg har været her på VF i hele 2015, 2016, 2017 og 2018. År 2018 oplever jeg som det første år, hvor vi på VF har kunnet koncentrere vores primære energi om at lave fantastisk vuggestue, børnehave og skole. Det har været et år, hvor vi ikke har oplevet panik og kaos – men hvor vi faktisk har nærmet os noget, vi kan kalde stabilitet. 2018 har været et år, hvor ikke har været massiv forældreopstand eller store personalekonflikter, som har forstyrret vores arbejde omkring det, det hele handler om; nemlig børnene.

Tværtimod har 2018 været et år, hvor jeg har oplevet, at forældregruppen har samlet sig igen. Har der været noget i fortiden, er det forblevet fortid i en fælles ambition om at bakke op om vores fælles VF. Og det samme i personalegruppen. Har der været gnidninger i fortiden, er de glemt eller man har bevidst lagt dem bag sig – igen i en fælles ambition om at skabe verdens bedste sted for børn fra vuggestuealderen til 7. klasse.

Denne stabilitet og opbakning er ikke blot fortsat, men ligefrem styrker ind i 2019. Sådan oplever jeg det i hvert fald. Og det er også det, der gør, at jeg med helt ro i maven kan overlade rorpinden til en anden.

Jeg ved godt, at der hele tiden sker noget. Nu skal der inden så længe findes en barselsvikar til Anna og til Simone. Og måske endda også en afløser til Anders, der (måske) påbegynder en uddannelse til sommer. Og så skal der findes en ny skoleleder.

Men det skal nok gå alt sammen alligevel. VF braser ikke sammen af det. Det bliver ikke engang rystet ... ikke i sin grundvold i hvert fald. For der er så mange gode kræfter omkring VF. I personalegruppen. I forældregruppen. Blandt de frivillige. I lokalsamfundet. Det skal nok gå.

Og derfor er det utrolig nemt for mig i dag at sige: Samtlige medarbejdere, alle forældre, bestyrelsen, støtteforeningen, lokalsamfundet, boldklubben og alle andre, der på den ene eller den anden måde er knyttet til Vejrumbro Fri: Tak for kampen i 2018. Vi vandt alle sammen!

Allan Boeskov
Skoleleder